

ผลการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดง
บทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

THE EFFECT OF LEARNING MANAGEMENT BASED ON TOTAL
PHYSICAL RESPONSE (TPR) WITH ROLE PLAY ON ENGLISH
LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF GRADE 3 STUDENTS

¹สุภารัตน์ ขุนคำริห์ และ ²จุไรศิริ ชูรักษ์

¹Suparat Khundamri and ²Juraisiri Choorak

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, ประเทศไทย
Songkhla Rajabhat University, Thailand

¹64g1912022@parichat.skru.ac.th, ²juraisiri.choo@skru.ac.th

Received : January 29, 2024; **Revised :** April 02, 2024; **Accepted :** April 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนวิเชียรชม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 5 แผน รวมจำนวน 10 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน

¹ นักศึกษา, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1 ฉบับ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ และ (4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์), การแสดงบทบาทสมมติ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Abstract

The purposes of this research were: 1) to compare English listening skills of grade 3 students after learning management based on Total Physical Response (TPR) with role play with the criteria of 70%, 2) to compare English speaking skills of grade 3 students after learning management based on Total Physical Response (TPR) with role play with the criteria of 70%, and 3) to examine the satisfaction of grade 3 students towards learning using Total Physical Response (TPR) with role play. The sample consisted of grade 3 students in second semester of 2023 academic year at Wichainchom School, Songkhla District, Songkhla province. Cluster random sampling was employed. The research instruments were: 1) lesson plans using Total Physical Response (TPR) with role play, 2) an English listening skill test, 3) an English speaking skill test, and 4) a students' satisfaction questionnaire. Analytical statistics were mean ($\bar{X}$), standard deviation (SD), and t-test. The research showed that 1) English listening skills of grade 3 students after learning management based on Total Physical Response (TPR) with role play was higher than the criteria of 70% with statistically significant at the level of .01, 2) English speaking skills of grade 3 students after learning management based on Total Physical Response (TPR) with role play was higher than the criteria of 70% with statistically significant at the level of .01, and 3) the satisfaction of grade 3 students towards learning using Total Physical Response (TPR) was at a high level with the mean of 2.76.

Keywords: Total Physical Response (TPR), Role play, English speaking skill, English Listening skill, Grade 3 student

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในสังคมปัจจุบันของยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 (Thailand4.0) เป็นยุคแห่งการติดต่อที่ใช้ภาษาอังกฤษกันโดยตรง เริ่มตั้งแต่การค้นคว้าหาข้อมูลโดยใช้ระบบแห่งการเรียนรู้โดยผ่านสังคมเครือข่าย (Social Network) ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกันโดยตรงหรือโดยอ้อม ดังนั้นการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การเข้าใจถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและส่งเสริมพัฒนาภาษาอังกฤษกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ใหม่ทั้งระบบเพื่อให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน กำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ตลอดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220)

จากผลสัมฤทธิ์การสอบวัดความก้าวหน้าภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิเชียรชมพบว่า มีผลการเรียนเฉลี่ย 66.93 ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ ไม่น่าพึงพอใจโดยโรงเรียนได้กำหนดเกณฑ์ไว้ร้อยละ 70 (โรงเรียนวิเชียรชม, 2565) และเมื่อวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุซึ่งพบว่า นักเรียนฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษสั้น ๆ ไม่เข้าใจ ไม่จะเป็นการฟังจากครูผู้สอน หรือฟังจากสื่อการเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ นักเรียนไม่สามารถสื่อสาร พูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยสังเกตจากการพูดในระหว่างจัดกิจกรรมในห้องเรียน การพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน การนำเสนอกิจกรรมหน้าเสาธง หรือการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้จริงในชีวิตประจำวันให้เกิดความคุ้นชินทำให้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ และเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method ; (TPR) ที่บุกเบิกโดย เจมส์ แอชเชอร์ (James Asher) ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เป็นวิธีการสอนที่เน้นบทบาทความเข้าใจ การรับรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองของนักเรียน โดยมีหลักการสำคัญ คือ เน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟัง ด้วยการให้ปัจจัยที่มีความหมายและใช้คำสั่งสั้น ๆ ง่ายๆ ครูจะพูดพร้อมแสดงท่าทาง หรือปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนนักเรียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง โดยที่ครูไม่ต้องเป็นแบบให้การแสดงท่าทางในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด Asher ได้นำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้มาทดลองใช้ ในปี ค.ศ. 1969 และได้ผลสรุปว่าการเรียนภาษาจะได้ผลช้าลง ถ้าผู้เรียนรีบร้อนที่จะพูดจนเกินไป ก่อนที่จะสามารถฟังภาษาให้เข้าใจและได้เรียนรู้คำศัพท์มากพอสมควรแล้ว วิธีการสอนนี้ เป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ การเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจและถูกต้อง โดยที่นักเรียนเป็นผู้เรียนแบบการกระทำหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน เพื่อความถูกต้อง

โดยมีขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ (Asher, J. 1979 : 34) ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร พลโชติและอดิศร เนาวนนท์ (2561) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถด้านการ ฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน หลัง เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70

นอกจากการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) แล้วนั้น การแสดง บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยให้นักเรียนมั่นใจ กล้าแสดงออก อีกทั้งเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนได้แสดงออกตาม ความรู้สึก นึกคิดของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิดและพฤติกรรม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจใน ความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งตนเองและผู้อื่น รวมถึงเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์, 2545) และยังเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา มุ่งให้ผู้เรียนสามารถ สื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริงเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาส ฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ความคิดและความกล้า และมี ประสบการณ์ในการใช้ภาษาผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มี วินัย และความรับผิดชอบ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของชุดิมา คล้าภิ บาล และ เจษฎา กิตติสุนทร (2561) เรื่อง การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ บทบาทสมมติ ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนมี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.95 หรือร้อยละ 66.57 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.69 หรือร้อยละ 26.44 คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 19.26 หรือร้อยละ 40.13 และความสามารถในการ สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนว การ สอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 อีกทั้ง พลภูมิ เชื้อสง่า (2562) ได้ทำวิจัยในหัวข้อ การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้าน การฟังพูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่ง พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 82.06/80.31 ความสามารถด้านการฟัง พูด และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ

สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับมากที่สุด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา อีกทั้งการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามบริบทของโรงเรียนที่ผ่านมา ได้เห็นว่าหากมีการใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้กล้าแสดงออก และปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงได้สนใจจะทำวิจัยโดยด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้นและนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 70
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิเชียรชม ตำบลบ่อ่าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 241 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนวิเชียรชม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ทดลองครั้งนี้หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง My school โดยคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนและความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัย สอดคล้องกับหลักสูตรโรงเรียนวิเชียรชมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเป็นไปตามมาตรฐานตัวชี้วัดที่ เน้นความสำคัญของการฟังและการพูด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน มีค่าความเหมาะสมเท่ากับ 5.00

3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3.3 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติจำนวน 1 ฉบับ มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และใช้สถิติการทดสอบที (t-test Independent)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาท สมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 70 (n=40)

ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	SD	$\bar{X}$	ร้อยละ	t
1. ความถูกต้องของคำศัพท์	3	0.41	2.80	93.33	42.93**
2. การรู้ความหมายของคำศัพท์	3	0.41	2.80	93.33	42.93**
3. ความเข้าใจ	3	0.38	2.83	94.33	45.61**
4. การปฏิบัติตามคำสั่ง	3	0.41	2.75	91.66	38.94**
รวม	12	1.04	11.28	94.00	17.53**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือประเด็นความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94.33 รองลงมาคือประเด็นความถูกต้องของคำศัพท์และประเด็นการรู้ความหมายของคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 93.33 และประเด็นการปฏิบัติตามคำสั่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.66 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการฟังหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกประเด็น

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติที่กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	SD	$\bar{x}$	ร้อยละ	t
1. การออกเสียง	3	0.50	2.58	86.00	2.21**
2. ความสามารถในการพูด	3	0.50	2.60	86.66	2.50**
3. ความถูกต้อง	3	0.50	2.58	86.00	2.21**
4. ความเข้าใจ	3	0.50	2.58	86.00	2.21**
รวม	3	1.06	10.50	87.50	15.76**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือความสามารถในการพูด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.66 ส่วนประเด็นการออกเสียง ความถูกต้อง และความเข้าใจมีค่าเท่ากันคือมีค่าเฉลี่ย 86.00 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกประเด็น

ตาราง 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติที่ (n=40)

ข้อ ที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	SD	ระดับความ พึงพอใจ
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	2.83	0.38	มาก
2	เนื้อหาที่มีรูปแบบที่น่าสนใจ	2.75	0.43	มาก
3	เนื้อหาใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน	2.88	0.33	มาก
เฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา		2.82	0.38	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยน ประสบการณ์เรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้น	2.83	0.38	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้า แสดงออก	2.45	0.50	มาก
6	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	2.70	0.46	มาก
7	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	2.58	0.50	มาก
8	กิจกรรมทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน	2.80	0.40	มาก
เฉลี่ยรวมด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		2.67	0.45	มาก
ด้านสื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
9	สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	2.73	0.45	มาก
10	สื่อการสอนมีรูปแบบที่หลากหลาย	2.73	0.45	มาก
11	สื่อการสอนมีรูปแบบที่ น่าสนใจ	2.83	0.38	มาก
12	สื่อการสอนมีรูปแบบที่มีความชัดเจน	2.75	0.43	มาก
13	นักเรียนเข้าใจรูปภาพและอ่านคำศัพท์ผ่านสื่อการสอน	2.65	0.48	มา
เฉลี่ยรวมด้านสื่อการสอน		2.74	0.44	มาก
14	ครูมีการวัดประเมินผลของนักเรียนเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล	2.80	0.40	มาก
15	ครูมีการประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่ได้จัดกิจกรรมการ เรียนรู้	2.73	0.45	มาก
16	ครูมีการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน	2.90	0.30	มาก
เฉลี่ยรวมด้านการวัดและประเมินผล		2.81	0.38	มาก
เฉลี่ยรวม		2.76	0.41	มาก

จากตาราง 3 พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติอยู่ในระดับ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านเนื้อหา

เท่ากับ 2.82 รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81, 2.74 และ 2.67 ตามลำดับ

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) เป็นวิธีการสอนที่เน้นบทบาทความเข้าใจ การรับรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองของนักเรียนโดยมีหลักการสำคัญ คือเน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟัง ด้วยการให้ความหมายและใช้คำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ ครูจะพูดพร้อมแสดงท่าทาง หรือปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนนักเรียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง แสดงให้เห็นได้ว่า ครูจะเป็นต้นแบบที่สำคัญในการสร้างความเข้าใจความหมายคำศัพท์ให้กับนักเรียนที่เป็นเด็กเล็ก อีกทั้งครูยังเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนต้องการแสดงท่าทาง รวมทั้งออกเสียงคำพูดตามครู การเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นไปตามธรรมชาติของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สามารถพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้จริงโดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนได้แก่ 1) ชี้นำและชี้บทบทวน 2) ชื่นปฏิบัติ ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ และ 4) ชื่นประเมินผล ซึ่งขั้นตอนที่ 2 จะเป็นขั้นตอนที่ฝึกทักษะการฟังอย่างเด่นชัด ของซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทธวี ปันติ (2558) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 61.43 อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอื้องฟ้า สุจารี (2564) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) มีทักษะการฟังภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และยังสอดคล้องกับกาญจนา ครุทมน (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ ผลวิจัยพบว่าการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.08 /82.50 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้ผ่านการตอบคำถามและแสดงท่าทาง นักเรียนจึงมีความชอบเพราะได้เคลื่อนไหวร่างกาย และมีความสนุกสนานในการเล่นแบบท่าทางของผู้สอน รวมทั้งนักเรียนตื่นตัวในการได้ใช้ภาษาใหม่ในการพูดออกคำสั่งด้วยตนเองให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ปฏิบัติตาม ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทางการเรียนสูงขึ้นโดยเมื่อพิจารณาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติทั้ง 4 ขั้นตอน จะเห็นได้ว่าขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นปฏิบัติร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติและขั้นตอนที่ 3 คือขั้นทดสอบการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับจะเป็นตอนที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดโดยนักเรียนได้คาดเดาคำศัพท์ผ่านการแสดงท่าทางต่างๆ รวมไปถึงการสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นสนุกสนาน เพลินเพลินตลอดการทำกิจกรรมทำให้มีการพัฒนาทักษะการพูดได้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพย์ลี สุขปาน (2562) ที่ทำวิจัยเรื่องการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า การศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐชา บุปผาชาต (2561) ได้วิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติอยู่ในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่สอดแทรกในขั้นตอนต่างๆของการจัดกิจกรรม เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้ปฏิบัติเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล ฝึกให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก ได้เคลื่อนไหวร่างกาย สมวัย ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีผลทักษะการฟังและการพูดที่ดีขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนานเพลิดเพลินพร้อมสอดแทรกความรู้ การนำบทบาทสมมติมาจัดการเรียนรู้เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาช่วยในการเสริมสร้างพัฒนาการการแสดงออกตามธรรมชาติและศักยภาพของผู้เรียนได้เต็มที่ตามวัย นักเรียนได้มีการ

เคลื่อนไหวร่างกาย กล้าคิดและกล้าพูดสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่งผลให้เกิดความคุ้นชินและสนุกสนานในการเรียนรู้เรื่องราวผ่านการแสดงบทบาทสมมติ อีกทั้งผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างทำการจัดการเรียนรู้พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะแสดงท่าทางต่างๆ เพลิดเพลินและสนุกสนานตลอดการทำกิจกรรมจากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรวรรณ ราโช (2560) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.16, S.D. = 0.44$) และยังสอดคล้องกับ ชิตชนก มโนจันทร์ (2565) ที่ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้ง มานิตา สิทธิไพร (2564) เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 อยู่ในระดับมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมมาก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีฟิอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมติที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรมีการกระตุ้นความสนใจและชี้แนะให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน เสริมแรง และให้กำลังใจกับผู้เรียน ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป และควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ไปในด้านทักษะการฟังและพูดให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยสิ่งครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับคือการจัดเลือกเนื้อหา เพราะเนื้อหาส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขและเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทำให้นักเรียนสนใจและเพลิดเพลินในระหว่างจัดทำกิจกรรม ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการฟังและทักษะการพูดมีคะแนนสูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กมลชนก กล้าขັນ. (2565). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.*

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- โรงเรียนวิเชียรชม. (2565:108). *หลักสูตรสถานศึกษา*. โรงเรียนวิเชียรชม สงขลา.
- ชิดชนก มโนสังข์. (2565). *การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชุติมา คล้าภิบาล และ เจษฎา กิตติสุนทร (2561). “การศึกษาความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ”.วารสารละวະศรี.ปีที่ 3 ฉบับที่ 1,หน้า 95-104.
- ณัฐญา บุปผา. (2561). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสาม พรวน จังหวัดนครปฐม*, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์วลี สุขปาน (2562). “การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”.วารสารราชพฤกษ์. ปีที่ 16 ฉบับที่ 3, หน้า 81-89.
- พลภูมิ เชื้อสง่า (2562). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนา ทักษะด้านการฟังพูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5*, สาขาหลักสูตรและการสอน,มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ภัทรวดี ปันติ. (2558). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน กมล-เรียมสุโกศล (บ้านผาใต้)*, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการพัฒนาการเรียนการสอน*. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีรวรรณ ราโช. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย นเรศวร.
- มานิตา สิริไพบร. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง WE are Friends โดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*, มหาวิทยาลัยภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ศิริพร พละโชติ และอดิศร เนาวนนท์ (2561). “การศึกษาความสามารถในการฟังและการ พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง”./ วารสารราชพฤกษ์./ ปีที่ 16 ฉบับที่ 3,/ หน้า 81-89.
- สมิตรา อังวัฒนกุล . (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.